

Kinder Torah

Parashas Ki Sisa

בס"ד

“And I Was Saved”

“My dear husband, Menashe, how are you this evening?”

“Boruch Hashem, Dossi. Today I was reminded that we have so much to thank Hashem for. I heard some distressing news.”

“Oy, vey. I also heard something very unpleasant. Bad news is all too common today, Menashe. Sickness, poverty, educational problems, shalom bayis troubles, political struggles, the list is endless. What can we do?”

“I can relate to you the advice that I received from my *Mashgiach* (spiritual mentor). I was in a difficult situation that worried me so much, I could not sleep. My mind was racing and I could not even concentrate on my learning. He asked me a simple question. ‘Do you learn *mus-sar*?’”

“What did you answer him?”

“I hesitated and said that I live a *mussar* life. He asked again, ‘Do you learn *mus-sar*?’ I had to admit that I did not.”

“What did he say?”

“He advised me to learn the second chapter of the sefer ‘*Eemunah U’Bitachon*’ by the Chazon Ish for half an hour every day. He said that it would take a couple of years, however, I would build up my *emunah* and *bitachon* by learning *mus-sar*.”

“What does the Chazon Ish speak about in his sefer?”

“He says that *bitachon* is the faith that there is no chance occurrence in the world. Everything that is done under the sun is declared by The Holy One Blessed Be He.”

“That alone is a comforting thought. The person’s difficult situation is a *nisayon* (spiritual test) tailor made for him by the Master of the World.”

“Precisely. The Chazon Ish continues to say that a person is afraid when he finds himself in a dangerous situation. His spirit weakens and it becomes difficult for him to remember that chance is not his master; rather Hashem decreed this *nisayon* upon him. There is nothing stopping Him from saving him by guiding events that turn around the entire chaotic situation. How? A person must plant in his bones the obvious truth that the situation he is facing did not happen by chance! Everything is from The Blessed One, whether pleasant or unpleasant. When this *emunah* becomes rooted within him, his fear goes away, and he gets the fortitude to believe in the possibility of a salvation. Hashem can just as easily make the situation facing him turn out good as bad. This is called *bitachon*.”

“What a powerful statement! Of course, we all know that Hashem is running the world in general and our lives in particular. It is no more difficult for Him to save us than not. He decreed this situation for us. Therefore, what are we worried about?”

“Exactly. The sefer goes on to relate that one of the characteristics of *bitachon* is to stand by this *emunah*, even when the thought of suffering enters a person’s mind. His heart should be aware that there is no chance occurrence in this world; rather everything is from Him, The Blessed One. Then he must do *hish-tadlus* (preparation for) *hatzalah* (salvation). The rest of the world runs around endlessly after benefactors, politicians and employs worthless strategies. The trusting one does what is necessary. However he knows that the *hatzalah* is from Hashem

Therefore, he searches his deeds and turns his heart to *teshuva*, *tefillah*, and *tsedaka* to rescind the evil decree.”

“Fantastic! It is all so logical! Hashem is sending us the trouble because He wants us to turn to Him. He can save us very easily; He just wants us to realize that and act upon it.”

“Yes. We have to keep in mind that Hashem’s calculations are very deep. We can never know for certain why we are suffering. However, He does want us to search our deeds and correct our ways. We can pray to Him for direction is showing us our mistakes. With all of this, there are no guarantees. We may be in for difficult times. However, we must do our best. We grow much closer to Hashem because we are turning to Him.”

“This all sounds like a big commitment, Menashe.”

“It is Dossi. The Mashgiach said that it would take a couple of years, and he was right. I prayed with tears. I spent time searching my soul looking to improve my ways. I gave *tsedaka* and did as much *chessed* as I could. Slowly, I began to see progress.”

“Boruch Hashem, Menashe!”

“Yes, boruch Hashem. He expects great things from us. He wants us to be the best that we can be. Mistakes take effort to correct, and good *middos* take time to cultivate and develop. However, this is what we were sent down to this world to do ... to become close to Hashem by emulating Him. He puts us into situations

where we need to turn to Him for assistance.”

“How inspiring!”

“We see this happening in this week’s parasha. Klal Yisrael committed a sin – the *chet ha’egel*. They were in a very serious situation – Hashem wanted to destroy them.”

“What saved them?”

“*Teshuva*, *tefillah*, and *tsedaka*. The ones who perpetrated the event, which occurred on the seventeenth of Tammuz, were killed. The rest sorely regretted their shameful deeds. Moshe Rabbeinu went up to Har Sinai for two forty day periods to plead for the salvation of the children of Avraham, Yitzchak, and Yaakov. Finally, he came down with the good tid-ing that they were forgiven. However, the *Shechina* (Divine Presence) still did not rest among them. For that, they

needed to give of their time, money, and energy to build a *Mishkan* – a place of Divine Service where the *Shechina* could dwell. When that was completed, along with its inaugural sacrifices, on the first of Nissan,

the *Shechina* finally came to rest within Klal Yisrael. Over eight months of *teshuva*, *tefillah*, and *tsedaka* of an entire nation!”

“That surely is a lot of effort.”

“Yes, but in the end we have to realize that the salvation is not necessarily in our merit.

We cannot proudly think that we saved ourselves. As we said earlier, we cannot fathom Hashem’s judgments. A *yeshua* (salvation) is a *chessed* from the Almighty. We can only be grateful that He decided to save us. And we can fervently pray that we will not be tested with difficult situations again.”

“Amen! May all of our tests be positive ones, and may we all grow close to Hashem by enjoying His pleasant ways.”

Kinderlach . . .

*Serving Hashem is a lifetime project. There are no short cuts. A person puts his whole heart and soul into coming close to his Creator. When he is in a *nisayon*, he puts extra effort in to be saved. *Teshuva*, *tefillah*, and *tsedaka* is a process of personal growth that takes commitment. However, it is well worth it. Your striving brings you a close relationship with the Holy One, Blessed be He. That is the most precious thing in the world. That is true salvation.*

והגדת לבנך

פרשת כי תשא

"נכון. עלינו לזכור שחשבונות שמיים עמוקים ביותר. לעולם לא נוכל לדעת בוודאות מדוע נגזר עלינו לסבול. אך ה' רוצה שנבדוק את מעשינו ונתקן דרכינו. אנו יכולים להתפלל אליו ולבקש ממנו שיראה לנו במה אנו טועים. ועם כל זה, אין שום בטחון שאכן יהיה לנו רק טוב. ייתכן שבאמת עומדים להגיע זמנים קשים, אך עלינו לעשות כמיטב יכולתנו. ובכל מקרה, אנו מתקרבים לה' הרבה יותר כאשר אנו פונים אליו."

"כל זה נשמע כמו מבצע גדול מאוד, מנשה."

"זה באמת מבצע גדול, דסי. המשגיח אמר שהתהליך ייארך כמה שנים, והוא צדק. התפללתי בדמעות. עשיתי חשבון הנפש וחפשתי דרכים להיטיב את מעשי. נתתי צדקה ועשיתי כמה שיותר מעשי חסד. ולאט לאט, התחלתי לראות התקדמות."

"ברוך ה', מנשה!"

"כן, ברוך ה'! הוא מצפה מאיתנו לדברים גדולים. הוא רוצה שנהיה הכי טובים שאנו יכולים להיות. תיקון טעויות עולה במאמצים, ותיקון המידות לא נעשה ביום אחד. אך זוהי הסיבה שנשלחנו לעולם הזה: להתקרב לה' באמצעות ההידמות לו. הוא יוצר עבורנו מצבים שבהם אנו חייבים לפנות אליו לעזרה."

"כמה שדברים אלה מחזקים!"

"אנו רואים זאת בפרשת השבוע הזה. עם ישראל חטא בחטא העגל. הם היו במצב חמור מאוד – ה' רצה להשמידם."

"וכיצד ניצל?"

"באמצעות תשובה, תפילה וצדקה. האנשים שגרמו לחטא, שאירע ביי"ז בתמוז, נהרגו. השאר התחרטו על המעשה המביש שהיו שותפים לו."

משה רבינו עלה להר סיני פעמיים לארבעים יום, כדי להתחנן על הצלתם של בני אברהם, יצחק ויעקב מכליון. ולבסוף, הוא ירד אליהם עם הבשורה הטובה שנסלח להם. אך השכינה עדיין לא ירדה אליהם.

כדי להשכיך שוב את השכינה בתוכם, בני ישראל היו חייבים להשקיע זמן, כסף ומאמצים בבניית משכן – מקום עבודת ה' ששם השכינה תוכל לשרות. כאשר הושלם המשכן, וכאשר הסתיימה חנוכתו, בא' בניסן, סוף סוף שבה השכינה לשכון בתוך עם ישראל. בסך הכל השקיעו כל בני ישראל יותר משמונה חודשים בתשובה, תפילה וצדקה!"

"באמת מאמץ עצום."

"נכון, אך בסופו של דבר עלינו להבין שהישועה אינה תמיד בזכותנו. איננו יכולים להתגאות בכך שהיצלנו את עצמנו. כמו שאמרתי קודם, איננו יכולים לרדת לעומקם של חשבונות שמיים. הישועה היא חסד מה'. כל מה שאנו יכולים לעשות הוא להודות לו על שהחליט להצילנו. ואנו יכולים להתפלל מעומק לבנו שלא ניאלץ לעבור נסיונות הכוללים מצבים קשים כאלה שוב."

"אמן! יהי רצון שכל נסיונותינו יהיו חיוביים, ושכולנו נתקרב לבורא על ידי התענגות על נועם ה'."

ילדים יקרים...

עבודת ה' היא מבצע לכל החיים. אין כאן קיצורי דרך. האדם משקיע את כל לבו ונשמתו בהתקרבות לבוראו. כאשר הוא נמצא באמצע נסיון, הוא משקיע מאמץ נוסף כדי להינצל. תשובה, תפילה וצדקה מהווים תהליך של צמיחה עצמית מחייבת. אך המאמץ הוא כדאי. כל ההשתדלות הזאת מביאה אותנו ליחסים קרובים יותר עם הקב"ה. ודבר זה הוא הדבר היקר ביותר בעולם. זוהי הישועה האמיתית.

"וניצלתי"

"בעלי היקר, מנשה, מה שלומך הערב?"
"ברוך ה', דסי. היום קיבלתי תזכורת שעלינו להודות לה' על כל הטוב שהוא משפיע עלינו. שמעתי בשורה רעה."

"אוי ואבוי. גם אני שמעתי משהו לא נעים היום. חדשות רעות נפוצות מאוד היום, מנשה: מחלות, בעיות פרנסה, בעיות בחינוך ובשלום בית, מאבקים פוליטיים. הרשימה לא נגמרת. מה אנו יכולים לעשות?"

"אני יכול להעביר לך את העצה שקיבלתי מהמשגיח שלי. הייתי במצב קשה, שגרם לי לדאגה כה רבה שלא יכולתי לישון. כל הזמן חשבתי על העניין, ולא יכולתי אפילו להתרכז בלימוד. הוא שאל אותי שאלה פשוטה: 'האם אתה לומד מוסר?'"

"מה ענית לו?"

"היססתי רגע, ואז אמרתי שאני חי חיי מוסר. הוא שאל אותי שוב, 'האם אתה לומד מוסר?' והייתי חייב להודות בכך שאינני נוהג לעשות זאת."

"ומה הוא אמר?"

"הוא יעץ לי ללמוד את הפרק השני בספר 'אמונה ובטחון' של החזון איש זצ"ל, למשך חצי שעה כל יום. הוא אמר שרק כעבור כמה שנים אצליח לבנות את האמונה והבטחון שלי על ידי לימוד מוסר."

"על מה מדבר החזון איש בספר?"

"הוא אומר שהבטחון היא האמונה שאין שום מקרה בעולם. כל מה שנעשה תחת השמש נקבע על ידי הקב"ה."

"דבר זה כשלעצמו מנחם מאוד. כשאדם מוצא עצמו במצב קשה, הרי זה נסיון ש'נתפר' בדיוק בשבילו על ידי אדון העולם."

"בדיוק כך. והחזון איש ממשיך ואומר שכשאדם

חש בסכנה, הוא מתחיל לפחד. רוחו נופלת וקשה לו לזכור שלא המקרה הוא השולט בו, אלא ה' הוא שקבע לו נסיון זה. ושאין שום דבר המונע מה' להצילו – להפוך את כל המצב לטובה. כיצד? על האדם

להטמיע בקרבו את האמת הברורה שהמצב שהוא מתמודד עמו לא קרה במקרה! הכל בא מהקב"ה – לטוב ולמוטב. כאשר האמונה משתרשת בקרבו של האדם, פחדו נעלם, והוא מקבל את הכוח להאמין באפשרות ההצלה. בכל מצב, ה' יכול להביא לתוצאה טובה, בדיוק כמו לתוצאה רעה. להרגשה זו קוראים בטחון."

"זו אמירה עוצמתית מאוד. ודאי, כולנו יודעים שה' מנהל את העולם בכלל ואת חיינו בפרט. הצלתנו איננה קשה יותר עבורו מאשר אי-הצלתנו. הוא קבע את המצב הזה בשבילנו. ולפיכך, מדוע שנדאג?"

"נכון מאוד. הספר ממשיך ואומר שאחד מתכונות הבטחון הוא להתמיד באמונה זו, גם כאשר המחשבה על הייסורים הצפויים-לכאורה עולה בדעתו של האדם. הוא חייב לדעת בלבו שאין שום מקרה בעולם, אלא שהכל בא ממנו יתברך. וכאשר מגיעים לעניין ההשתדלות של האדם בעניין הצלתו, הרי אנשים נוטים לרדוף אחרי 'נדיבים ושרים ולבקש תחבולות שוא', כלשונו. הבוטח אינו נוהג כך, אלא עושה את ההשתדלות ההגיונית, וכל אותה עת הוא יודע שההצלה מגיעה מה' בלבד. ועל כך, הוא מפשפש במעשיו ומפנה את לבו לתשובה, לתפילה ולצדקה כדי להעביר את רוע הגזירה."
"כמה נפלא! והכל הגיוני כל כך! ה' שולח לנו את הצרה משום שהוא רוצה שנפנה אליו. הוא יכול להצילנו בקלות – הוא רק רוצה שנבין זאת ונפעל בהתאם."